

de svenste Fiskeres Medhjælp, navnlig hvad angaar Sildefiskeriet. Jeg har maaste overhørt, eller det er maaste ikke sagt, fra hvilket Tidspunkt denne Indberetning skrives sig; men jeg tror, at den i hvert Fald ikke passer paa de nuværende Forhold. Den staar i Strid med, hvad jeg for nylig tillod mig at citere af det bornholmske Sildefiskeris Statistik for 1886, hvilket jeg tillader mig at fastholde og bringe i Erindring.

Indenrigsministeren (Fingerslev):

Rige over for den ærede Ordfører har jeg kun enkelte Bemærkninger, som jeg finder det nødvendigt at gjøre. Med den ærede Ordfører er jeg enig i, at hvis man kommer til laasede Bænde — jeg kan gjerne bruge dette Udtryk — hvis man faar Bestemmelsen om Fjerdedelsfredningen under Fiskeriet paa Søterritoriet — saa maa disse laasede Bænde fastsættes og betjendtgjøres. Den Side af Sagen kommer vi vel ud over, vanskelige kunde det jo være at finde, hvilke Bænde man skulde gjøre til laasede Bænde; men det, min Hovedindvending gaar ud paa, er, at naar vi have udstedt en saadan Betjendtgjørelse, ville Fiskerne komme til at staa saaledes, at vi tage alle de Bænde fra dem, i hvilke de helst ville fiske, og saa turde det være noget tvivlsomt, om Fiskerne ville være tjente med en saadan Indretning, saa vil Fristelsen til at fiske, hvor man ikke maa, blive nærliggende. Derfor tror jeg, vore Fiskere ere bedre tjente med ren og klar Bested: Den og den Tid er der Fredning og den og den Tid frit Fiskeri. Det er min Hovedindvending mod Endringsforslaget, at Fiskerne skulde tage sig i Agt for at komme ind paa fredede Steder, thi ellers ifalde de Straf, og det vil blive Steder, hvor de ellers have Lyst til at fiske med Vaad i den nævnte Tid. Det er min praktiske Indvending mod Forslaget, og jeg tror, den er berettiget. — Hvad Statskassen angaar, er det fuldkommen klart, at der var al Grund for den til at betale Vedtægterne, saaledes som det var foreslaet i Lovforslaget, men nu er den det ubetinget ikke, thi den Gang skulde Fiskerne sørge for Vedtægterne, nu er det Fiskernes egen Sag, og hvorledes den hele Forretning skal ordnes, hvem der her skulde blive berettiget til at udskrive Pengene af Statskassen, staar ganske uklart for mig. Jeg er bange for, at man kommer ind i Vanskeligheder derved. Hvad Spørgsmaalet om Amtmændene angaar, hævder jeg vedblivende, at det skulde været bedre at undgaa at lade Amtmanden approbere disse Vedtægter. Det vil formodentlig gaa saaledes til, at Amtmanden sender

dem til Indenrigsministeren og spørger sig for, og saa veed jeg ikke, om man har naaet Noget ved at gaa den Omvei. Jeg kan ikke sige det med Bestemthed, men det kan jo have nogen Formodning for sig, at det vil gaa saaledes. — Hvad angaar det store Spørgsmaal, som har givet et Par ærede Medlemmer, nemlig det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (E. F. Larsen) og for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (Hage), navnlig det sidstnævnte ærede Medlem, Leilighed til store Udtalelser, da skal jeg tillade mig at bemærke, at jeg tror ikke, jeg har lagt dette Spørgsmaal høiere op, end der i og for sig var Grund til, og jeg skal heller ikke gjøre det nu, thi jeg tror ærlig talt ikke, man er tjent med det. Jeg skal fatte mig meget kort og kun nævne et Par Hovedpunkter. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (E. F. Larsen) havde slet ingen Betænelighed, men tog Sagen rent theoretisk og mente, at Fiskerne skulde have Afgang til at komme i Land. Jeg nævner det, fordi jeg dertil kan knytte en Bemærkning, som jeg oftere har gjort, nemlig den, at faktisk have de næsten overalt — det er kun høist undtagelsesvis, at der er Vanskeligheder — Afgang til at komme i Land, men inden man optog et saadant Spørgsmaal til alvorlig Underjøgelse, maatte man i alt Fald vide, at der for Tiden er stor Trang til at reise et saadant; ellers skal man tage sig i Agt for at reise den Slags store Spørgsmaal. Det ærede Medlem sagde, at Havstokken var Skjel mellem Cierens Net og det offentlige Territorium. Det kan være, det er rigtigt, jeg er noget tilbøjelig til at tro, at det i alt Fald er den fattigste Opfattelse og den, der bliver gjort gjældende og respekteret. Det, at man har Lov til, naar man gaar gennem en Skov, at plukke de Modder, man kan spise paa Stedet, synes mig er Noget, der ikke kan overføres paa dette Forhold, hvor der er Tale om Expropriation til Brug. (E. F. Larsen: Det var om første Stykke, jeg talte.) Første Stykke indlader jeg mig slet ikke paa. Min Stilling dertil faar blive staaende. Jeg har om det sagt — jeg tror, jeg brugte det Udtryk at Brædden var taget fra det, om det har jeg for mit Vedkommende talt og sagt, at jeg ikke vilde knytte mig til det, det lader jeg derfor ude af Betragtning. Det, der her er Tale om, er imidlertid en Expropriation til Brug, det kan man ikke komme fra, det er det, Spørgsmaalet dreier sig om. Nu vil det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (Hage), der pleier at holde Næringsfrihedens Princip frem, og fremfor Alt